

Κύρια σημεία της έκθεσης της Ομάδας εργασίας «Επικουρικές Αρμοδιότητες» που υποβλήθηκε στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση στις 7 και 8 Νοεμβρίου 2002, στη σύνοδο της ολομέλειας..

Πρόεδρος της Ομάδας εργασίας : κ. Henning Christophersen

ΟΙ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΕΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ.

Οι τομείς που θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο υποστηρικτικών μέτρων είναι οι εξής : η απασχόληση, η παιδεία και η επαγγελματική κατάρτιση, ο πολιτισμός, η υγεία, τα διευρωπαϊκά δίκτυα, η βιομηχανία, η έρευνα και η ανάπτυξη.

Η Ομάδα εργασίας διερωτήθηκε για το μέλλον των λεγόμενων «επικουρικών» αρμοδιοτήτων : θα πρέπει άραγε να καθοριστούν επακριβώς τα όρια των αρμοδιοτήτων αυτών ;

Η Ομάδα έκρινε ότι θα πρέπει πρώτα απ' όλα να αρθούν οι οποιεσδήποτε ασάφειες, ιδίως με την οριοθέτηση των «επικουρικών αρμοδιοτήτων» σε σχέση με τις άλλες κατηγορίες αρμοδιοτήτων.

Κατά τη γνώμη της Ομάδας, οι «επικουρικές αρμοδιότητες» δεν αποτελούν αρμοδιότητες στον ίδιο βαθμό όπως οι αποκλειστικές αρμοδιότητες της Ένωσης ή οι κοινές αρμοδιότητες. Για τις «επικουρικές αρμοδιότητες» αρμόδια παραμένουν εξ ολοκλήρου τα κράτη, αλλά αυτό δεν εμποδίζει την καθιέρωση μέτρων στήριξης και συντονισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο (όπως π.χ. το πρόγραμμα Erasmus το οποίο παρέχει τη δυνατότητα ανταλλαγών σπουδαστών σε μεγάλη κλίμακα).

Κατά συνέπεια, η Ομάδα :

- συνιστά την υιοθέτηση της ονομασίας «**υποστηρικτικά μέτρα**» αντί για «επικουρικά μέτρα», πράγμα που καθιστά καλύτερα κατανοητή την έννοια αυτή,
- τονίζει ότι, όσον αφορά τα μέτρα αυτά, η εθνική νομοθεσία δεν είναι δυνατόν να αντικατασταθεί από μια ευρωπαϊκή νομοθετική πράξη,
- υπενθυμίζει ότι τα μέτρα αυτά χρησιμοποιούνται μόνο στο βαθμό που υπάρχει κοινό συμφέρον της Ένωσης και των κρατών μελών.

Εξ άλλου, η Ομάδα θεωρεί ότι :

- η μελλοντική Συνταγματική Συνθήκη πρέπει να περιλαμβάνει έναν τίτλο αφιερωμένο στο σύνολο των αρμοδιοτήτων,
- θα πρέπει να διευκρινιστεί με συντομία ποιος τύπος αρμοδιότητας εφαρμόζεται σε κάθε πολιτική που αναφέρεται στη Συνθήκη,
- ο καθορισμός από τη Συνταγματική Συνθήκη των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν πρέπει να εμποδίζει μια κάποια ευελιξία. Αυτή μπορεί να εξασφαλιστεί με τη διατήρηση του άρθρου 308 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.¹

Ωστόσο, θα πρέπει να τονιστεί ότι δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση για διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης.

¹ «Αν ενέργεια της Κοινότητας θεωρείται αναγκαία για την πραγματοποίηση ενός από τους στόχους της στο πλαίσιο της λειτουργίας της κοινής αγοράς και δεν προβλέπονται από την παρούσα Συνθήκη οι προς το σκοπό αυτό απαιτούμενες εξουσίες, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει ομοφώνως τις κατάλληλες διατάξεις».